

Suðuroyingar bilsnir:

Dúgván fær rós

Dúgván stóð sveinaroyndina

Dúgván bar seg betur í sjónum, enn væntað. Men hon er ikki rætta skipið til Suðuroyarsiglingina

ÁKI BERTHOLDSEN

At suðuroyingar hava stóran áhuga fyri samferðsluni úr og í oynna, fekst sjón fyri søgn sunnudagin.

Veðrið var ófantaligt, eystanættin lá trað inn yvir oynna, og Dúgván hevði ivasama heiðurin at flyta ferðafólk norður til Havnar, nú Smyril er farin á beding, og Teistin siglir til Aberdeen fyri hann.

Ikki tí, Dúgván hevur siglt fyrr, men seinastu tíðina hevur suðuroyarsiglingin verið nógv umrødd, og tað var kanska hetta saman við tí ófantaliga veðrinum, sum gjørdi, at tað var sum í grund av bilum, sum fylgdu Dúgvuni allan vegin út eftir Tvørfirði, tá ið hon fór klokkan fýra seinnapartin. Nú skuldi Dúgván standa sína sveinaroynd.

Men tey, sum høvdu væntað sær kavbátarframsýning, heldur enn nútímans ferðafólkasigling, vóru mestsum vónbrotni.

Tí hóast hon rullaði, høvdu sjómenn fyri munni, hvussu væl hon bar seg í

sjónum, kortini. Dúgván sigldi norður vestan fyri Sandoyanna, sum ofta verður siglt, tá ið veðrið er ringt av eysturætt.

Hon hevði ikki meira enn gott fyra tímar norður, og tað er minst 1-1,5 tími skjótari enn nógv roknaðu við.

Fólk vóru nøgd

Ferðafólk, vit tosaðu vit aftaná túri, siga, at Dúgván kláraði seg betur, enn tey høvdu roknað við.

– Væl rullaði tað, men yvirhøvur ikki meira, enn roknað kundi við vestan fyri Sandoyanna, var sum á gólvnum, siga ferðafólk, vit tosaðu við.

– Tað bóltaði av Nipuni og norður á Akraleiti og síðan var sum á gólvnum, sigur Ólavur Hovsgarð í Høvi, sum var eitt av ferðafólkunum.

– Eg haldi, at yvirhøvur vóru ferðafólkini væl nøgd við túrin, og eg væntaði ikki, at hon var so sjógóð, sigur hann.

– Hevði hon havt stabilisator, hevði verið finasta

Dúgván sigldi so skilagott, sum hon kundi. Hon rullaði ikki verri, enn roknað kundi við, men hon kannikki vera álitið, heldur Heri Mørkøre, landsapotekari

slag.

Men eg haldi kortini ikki, at hetta er rætta skipið til suðuroyarsiglingina, sigur hann.

Jóan Jacob Jensen í Hvalba, sum eisini var við, helt, at tað var ikki verri, enn roknað kundi við.

– Tað var baldur í Suðuroyarfirði, men vestan fyri Sandoyanna var gott.

– Summi børn spýðu, men onnur hildu tað vera stuttligt, at hann rullaði.

Jóan Jacob heldur kortini ikki, at hetta er rætta skipið til suðuroyarsiglingina.

– Hóast veðrið var ófantaligt, var tað langt frá óveðri, og verður Dúgván skipið

hjá suðuroyingum, verður mangan ótespuligt.

– Um summarið kann tað ganga, men um veturin er tað meira skubbut.

Fólk, sum komu suður aftur seinni um kvøldið, søgdu eisini, at túrin hevði verið betri, enn fryktandi var fyri.

Eitt, sum fleiri av teimum, vit hava tosað við, eru samd um, er, at skiparin sigldi ógvuliga skilagott norðureftir.

Men eitt, sum ferðafólk tykja vera samd um, er, at Dúgván er ov litil til suðuroyarsiglingina, og at tað er ov trøngt umborð, og at hon aleina av teirri orsök er óegnað til suðuroyarsiglingina.

Sjóverkur fer – skelkur fer ikki

Heri Mørkøre, landsapotekari, var sumleidis eitt av ferðafólkunum við Dúgv-

uni sunnudagin.

Hann helt, at ferðin gekk væl, og at tað vóru skilamenn á brúnni.

– Tað vóru onkur nos, har tú roknaði við tí, men annars varð siglt so skilagott, sum til bar, sigur hann.

Hann sigur eisini, at við skilamonnum á brúnni kann Dúgván brúkast sum avloysari úr og í Suðuroynna, men hann heldur tó ikki, at hon er hóskaði til hesa sigling burturav.

– Skulu vit hava eina ferðætlan, sum heldur, er Dúgván ikki rætta skipið, sigur hann.

Men tað er nú heldur ikki bara ein spurningur um skip.

Hann heldur, at viðhvørt hugsa fólk seg ov illa um, tá ið tey lata børn og ung ferðast.

– Sjóverkur er komandi og farandi, men skelkurin, serliga børn og ung kunnu

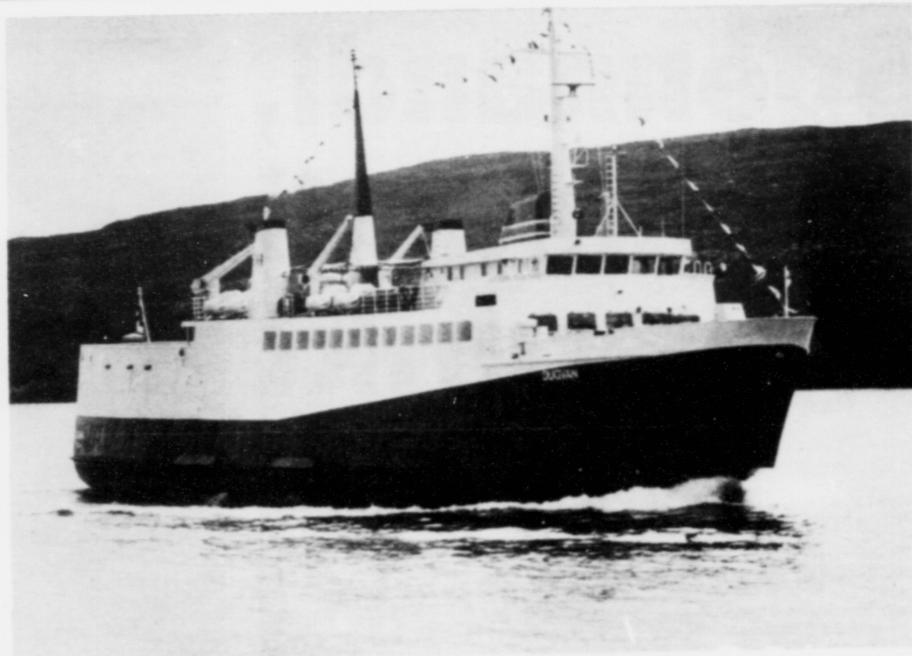
táa, fer aldrin.

Hann sigur, at t.d. kom hann suður við Teistanum friggjakvøldið.

– Tá vóru børn við, men eg hevði ikki latið míni børn farið um Suðuroyarfjørð sum líkindini vóru tann dagin. Eg haldi, at óveðursdagur sum henda kunnu tey fáa skelk, tey ongantíð í lívinum vinna á.

Hví ta ringastu tíðina

Men nú suðuroyarsiglingin er frammi í almenna kjakinum, hevur landsapotekarin hug at reisa ein spurning: Hví fer Smyril á beding ringastu ársins tíð, tá ið tað er greitt, hvørjar avleiðingar tað fær fyri suðuroyarsiglingina? Hví ikki finna eina tíð um summarið, kanska seinast í august?



Tyrlan hevði ein góðan dag

ÁKI BERTHOLDSEN

Eins deyð, annars breið. Tað kom Tyrluni hjá Atlandsflogi væl við, at Smyril er á Skála, Teistin í Aberdeen og óveður í Føroyum, alt isenn.

Dúgván er sett at røkja suðuroyarsiglingina meðan Smyril er á beding, men sunnudagin sást, hvussu lítið álitið er á hana, tá ið á stendur.

Veðrið var ófantaligt og tað vóru nógv, sum ikki hættaðu sær um borð á Dúgvuna. At úttalilsi frá ferðafólki eftir túrin vísa, at

óttin fyri Dúgvuni er meira í huganum á fólk, enn veruligur, er so ein onnur søga.

Men ikki skerst burtur, at sunnudagin livdi tyrlan hjá Atlandsflogi væl, av fólk, sum ikki hættaðu sær norður við Dúgvuni.

So stóru var gravgangurin eftir tyrluni, at hon mátti fimm ferðir til Suðuroy eftir fólk sunnudagin.

Eftir ferðætlanini skuldi hon einaferð til Suðuroyarsiglingina. Men av tí at so nógv fólk høvdu bílagt pláss, fór hon tvær ferðir suður.

Haraftrat varð hon leigað triggjar ferðir suður. Hon var fullsett hvørja ferð norðureftir, t.v.s. at hon tók niggju fólk hvørja ferð. Til samans flutti tyrlan sostatt 45 fólk norður um Suðuroyarsiglingina.

Tyrlan er dýr at leiga. Leigutúrar kostar hon 150 krónur um minuttin tann vegin, hon flýgur tó og 300 krónur um minuttin tann vegin, fólk er við. Prísurin er tann sami vanligar dagar og sunnu- og halgidagar.



Tyrlan mátti fimm ferðir til Suðuroynna sunnudagin eftir fólk, sum ikki vildu fara við Dúgvuni